

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย โดยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2530 จำนวน 1244 คน โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนดังนี้

- 1.1 ประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนทั้งสิ้น 36 คน
- 1.2 ประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น 552 คน
- 1.3 ประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 656 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณจากจำนวนประชากรทั้งหมดโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 303 คน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

- 2.1 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีจำนวนทั้งสิ้น 9 คน
- 2.2 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น 134 คน
- 2.3 ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น

160 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในส่วนที่เป็นแบบสอบถาม จะเป็นแบบสำรวจสถานภาพส่วนตัว และสภาพการปฏิบัติงานของผู้ตอบ แบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Check-list) และแบบปลายเปิด (Open-ended) ส่วนแบบวัดความรู้ความเข้าใจจะเป็นการสำรวจความรู้ความเข้าใจและความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองส่วนหนึ่ง ที่เหลือใช้บริการไปรษณีย์ ส่วนการเก็บแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจ ผู้วิจัยใช้บริการไปรษณีย์ให้ผู้ตอบส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย ได้แบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจคืน จำนวน 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.43 ของจำนวนแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัวและสภาพการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละตามขนาดโรงเรียน ข้อมูลส่วนที่เป็นปลายเปิดวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละตามความถี่ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามและแบบวัดความรู้ความเข้าใจในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในโรงเรียนขนาดกลางมีอายุระหว่าง 20-30 ปี ส่วนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษมีอายุระหว่าง 31-40 ปี เมื่อพิจารณารวมทุกขนาดมีอายุระหว่าง 31-40 ปี ผู้ตอบส่วนใหญ่ในโรงเรียนแต่ละขนาดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ในโรงเรียนขนาดกลางมีประสบการณ์ด้านการสอน 1-5 ปี ขนาดใหญ่ 6-10 ปี และขนาดใหญ่พิเศษ 11-15 ปี เมื่อพิจารณารวมทุกขนาดปรากฏว่ามีประสบการณ์ด้านการสอนอยู่ระหว่าง 11-15 ปี

สภาพการปฏิบัติงาน ผู้ตอบในโรงเรียนแต่ละขนาดส่วนใหญ่มีจำนวนคาบสอน 16-18 คาบต่อสัปดาห์ และสอน 2 รายวิชาต่อภาคเรียน ในโรงเรียนขนาดกลาง ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ด้วย ส่วนในขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น หน้าที่อื่น ๆ ที่ปฏิบัติมากที่สุดคือ รองหัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าหมวดวิชา และกิจกรรมนักเรียน คามล่าดับ และผู้ตอบส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด เคยเข้ารับการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. สภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ

ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากในด้านสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลางในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ อยู่ในระดับน้อยในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน และภาษาศาสตร์ ในขนาดใหญ่อยู่ในระดับมากในด้านสื่อการเรียนการสอน และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ระดับปานกลางในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การวัดผลและประเมินผล และด้านภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อยในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนและจิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อยู่ในระดับมากในด้านเนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ระดับปานกลางในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน การวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับน้อยในด้านหลักสูตร ภาษาศาสตร์ จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ

3. ความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ

ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน และด้านภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลางในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ อยู่ในระดับน้อยในด้านสื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ในขนาดใหญ่ อยู่ในระดับมากในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ ระดับปานกลางในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การวัดผลและประเมินผล ด้านภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับน้อยในด้านสื่อการเรียนการสอน และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมากในด้านหลักสูตร ภาษาศาสตร์ จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ ระดับปานกลางในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน การวัดผลและประเมินผล และอยู่ในระดับน้อยในด้านเนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีข้อค้นพบที่น่าสนใจสมควรที่จะนำมาอภิปรายและเสนอแนะดังต่อไปนี้

สภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ด้านหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในหัวข้อเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นจำนวนมากพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 44.44 และ 20.49 ตามลำดับ ส่วนในขนาดใหญ่พิเศษได้รับการเพิ่มพูนความรู้น้อยมาก คือมีเพียงร้อยละ 1.39 เท่านั้น (จากตารางหน้า 69) จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้น้อย นอกจากนี้ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 1-5 ปี และ 6-10 ปี ตามลำดับ และได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านหลักสูตรหลังจากจบการศึกษาไม่นาน จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจด้านนี้พอสมควร ในขณะที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางการสอนอยู่ในช่วง 11-15 ปี จากประสบการณ์ที่ยาวนานอาจส่งผลให้ครูมีความเชี่ยวชาญในการสอนเพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันความรู้ความสามารถด้านอื่นอาจลดลงได้หากไม่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เอกสารการใช้หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร หนังสือแนวการใช้หลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน อาจมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยการประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้พบว่า ปริมาณเอกสารที่กรมวิชาการจัดส่งไปให้ในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ (กรมวิชาการ 2528:81) ดังนั้นครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษซึ่งมีเป็นจำนวนมากบางส่วนจึงไม่มีโอกาสได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตรในระดับน้อย

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศ การสอนของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ จึงอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึงครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนด้านหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับรายงานสรุปการติดตาม ผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาปีงบประมาณ 2525 เมื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนเป็นรายวิชา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ครูมีปัญหาเรื่องความเข้าใจหลักสูตร และต้องการคู่มือครู ให้ครบทุกวิชา (กรมวิชาการ 2526:1-51) ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษมีปัญหาและความต้องการด้านหลักสูตร ดังที่ ยุกิน โภคสิทธิ์ (2528: 121-125) ได้เสนอแนะไว้ว่า ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษหรือ อบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรเพชร ชัยสงคราม เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับพุทธศักราช 2524 ไปใช้ในโรงเรียน พบว่า การจัดให้มีการนิเทศ อบรม เพื่อให้ทราบแนวทางปฏิบัติตาม หลักการของหลักสูตร มีการปฏิบัติน้อย และครูมีความเห็นว่า ควรมีการสนับสนุนด้านการนิเทศ อบรม เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนให้มากขึ้น (ศรเพชร ชัยสงคราม 2529:50-79) นอกจากนี้ ยืน ศรีวรรณ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการ พัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถ ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความสามารถในการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ การเรียนการสอนจริง ซึ่งมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด (ยืน ศรีวรรณ 2528:28) เมื่อผลการวิจัย เป็นเช่นนี้ แสดงว่า ครูภาษาอังกฤษยังต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความ เข้าใจในด้านหลักสูตร โดยเฉพาะครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีความต้องการ อยู่ในระดับมาก

2. ด้านเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใน โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษมีวุฒิการศึกษาระดับสูง คือ ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ครูส่วนหนึ่งได้รับการ ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษและผ่านการฝึกสอนภาษาจากต่างประเทศในโครงการ A.F.S. มาแล้ว

นอกจากนี้ยังมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดอื่น คือ มีประสบการณ์ 11-15 ปีเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจด้านเนื้อหาวิชามากกว่าครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่จึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนด้านเนื้อหาวิชา ทั้งนี้เพราะ เนื้อหาวิชาคือสิ่งที่ครูจะนำไปสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตามที่ได้วางไว้ ดังที่ สัจจ อูทรานันท์ (2525:55) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกและจัดเนื้อหาวิชาว่า การเลือกและจัดเนื้อหาวิชาควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียนและให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และ สันต์ ธรรมวรารุณ (2525:68-72) กล่าวว่า ในการจัดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์นี้ จะต้องคำนึงถึงลักษณะของวิชาด้วย ผู้สอนจะต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติของเนื้อหาวิชาที่ตนสอน รู้ว่าเรียนอะไรก่อนหลังจึงจะให้ได้ผล รวมทั้งมีความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก อันได้แก่ สภาพทางร่างกายและจิตใจ ขบวนการเรียนรู้ด้วย และจากการที่ วิจิตร วรุตมางกูร กาญจนาศรีภาพสินธ์ และ สุพิชญา ธีระกุล (2524:13-14) ได้กล่าวว่า เมื่อหลักสูตรได้รับการพัฒนา สิ่งที่จะติดตามมาคือการปรับปรุงเนื้อหาวิชา ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่เปลี่ยนไป เพราะเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความรู้ในสาขาต่าง ๆ ให้เพิ่มขึ้น และได้รับการปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะมีความรู้ในเรื่องหลักสูตรและความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ตัวเองกำลังสอนอยู่เป็นอย่างดีแล้วก็ตาม การติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการในสาขาที่ตัวเองกำลังสอนอยู่ก็ยังนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ครูยังมีปัญหาในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจด้านเนื้อหาวิชาอยู่มาก ดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519:50) กล่าวว่า ครูบางคนยังมีความรู้ไม่ได้มาตรฐาน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาไม่แม่นยำเพียงพอ ทำให้มีความรู้ความชำนาญน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยืน ศรีวรจันทร์ (2528:29) ซึ่งพบว่า ครูภาษาอังกฤษมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการสอนเกี่ยวกับทักษะและเนื้อหาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

3. ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับน้อย ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับสูง คือ ระดับปริญญาตรีร้อยละ 86.71 และสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 13.29 มีประสบการณ์ในการสอน 11-15 ปี และส่วนใหญ่ผ่านการอบรมและเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนในหัวข้อต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 88.81 นอกจากนี้ยังมีครูจำนวนหนึ่งที่มีโอกาสไปศึกษาต่อและฝึกสอนในต่างประเทศในโครงการ A.F.S. มาแล้ว จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนดีพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับ กานดา ณ กลาง (2519:8-12) ที่กล่าวไว้ว่า วุฒิก่อนนั้นเป็นเครื่องแสดงว่า ครูผู้นั้นได้รับการอบรมหลักวิชาเกี่ยวกับการศึกษา หลักการสอนและจิตวิทยามาดีพอที่จะทำหน้าที่ครูได้ดี และผลการวิจัยของ อ่ำภา โขกิจติ (2503:95) พบว่า ครูที่มีวุฒิสอง ความรู้สูง ได้รับการอบรมและฝึกฝนภาษาอังกฤษแผนใหม่ จะช่วยให้การสอนภาษาอังกฤษดำเนินไปด้วยดี ส่วนครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนอยู่ระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปีตามลำดับ มีครูจำนวนน้อยที่ได้รับการอบรมและเพิ่มพูนความรู้ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูที่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คือ มีจำนวนร้อยละ 44.44 และ 31.15 จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับน้อย

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่จึงอยู่ในระดับมาก ส่วนในขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายถึงครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ กษมา อัจฉริยศาสตร์ (2519:1) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร เพราะความไม่พร้อมของครูคือ ขาดความรู้เรื่องเทคนิคการสอน และ ทิพวรรณ จันทรสถิตย์ พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ไม่สัมพันธ์กัน มักจะเน้นทักษะการเขียนมากที่สุด และสอนทักษะพูดน้อยที่สุด ในด้านการอ่านยังมีแปลอยู่มาก (ทิพวรรณ จันทรสถิตย์ 2513:149-150) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีงบประมาณ 2525 พบว่า ในด้านการเรียนการสอน ครูมากกว่าร้อยละ 65 ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การสอน นักเรียนเป็นผู้ฟัง และปฏิบัติตามที่ครูแนะนำมากกว่าแสดงความคิดเห็น หรือลงมือปฏิบัติจริง (กรมวิชาการ 2526:1-51) นอกจากนี้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ แต่ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนแบบเดิม เนื่องจากครูเหล่านี้มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดการอบรมและเพิ่มพูนความรู้ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งเน้นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นครูจึงควรได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้โดยใช้เทคนิคหรือกลวิธีที่เหมาะสม สามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้โดยผ่านกระบวนการนิเทศการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ กานดา ณ กลาง (2515:18) ที่กล่าวไว้ว่า ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับครูสอนภาษาทุกคนที่จะต้องใฝ่หาความรู้และนำมาเป็นแนวปฏิบัติ ความรู้ในศัพทวิทยาภาษาอังกฤษเองกับความรู้เรื่องวิธีสอนภาษาเป็นของที่ต้องคู่กันไป จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งเสียมิได้ และผลการวิจัยของ ยืน ศีรวิรัตน์ (2528:31) ที่พบว่าครูภาษาอังกฤษมีความต้องการการพัฒนาความสามารถในการสอนในระดับมาก ในเรื่องความสามารถในการใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษา และความสามารถในการนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูส่วนใหญ่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนในหัวข้อต่าง ๆ มาแล้ว เช่น โครงการใช้สื่อเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การใช้สื่อการเรียนการสอน สื่อการสอนจากหนังสือพิมพ์ การใช้หนังสือพิมพ์ในการสอนการอ่าน การทำเอกสารประกอบการสอน (จากตารางหน้า 70 ซึ่งนอกจากสถาบันการศึกษาของรัฐ และหน่วยศึกษานิเทศก์จะเป็นผู้จัดแล้ว ยังมีสำนักพิมพ์และหนังสือพิมพ์เอกชนที่เห็นความสำคัญ และจัดการอบรม ให้ความรู้ด้านสื่อการเรียนการสอนแก่ครู เช่น สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ หนังสือพิมพ์ Student Weekly และ Bangkok Post ทำให้ครูมีโอกาสได้รับการอบรมและเพิ่มพูนความรู้ในด้านนี้อย่างกว้างขวางและเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลให้ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดจึงอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงครูส่วนใหญ่ยังมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอน เพราะถึงแม้ว่าครูจะมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก แต่จากสภาพการเรียนการสอนที่เป็นจริงในปัจจุบันมักพบว่า แม้ครูจะมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี แต่ยังมีปัญหาอยู่ที่ไม่นำมาปฏิบัติหรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะเห็นได้จากครูส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้สื่อการเรียนการสอน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะมีสาเหตุมาจาก จำนวนอุปกรณ์ในโรงเรียนไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดงบประมาณในการจัดหาหรือจัดซื้อ ครูมีงานในความรับผิดชอบมาก โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงไม่มีเวลาผลิตหรือเตรียมอุปกรณ์ และคิดว่าสามารถสอนได้โดยไม่ต้องใช้สื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ในโรงเรียนมัธยมที่มีครูเป็นจำนวนมาก มีปัญหาเรื่องสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เช่น วิทยุเทปสำหรับฝึกทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษา คู่มือแต่ละรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพา เหลืองวัฒนกิจ (2522:3) ซึ่งพบว่า การที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแล้วไม่ได้ผลก็เท่าที่ควร เรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วยังไม่สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษได้คั่นองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาคือ ขอบกพร่องที่ครูไม่นิยมใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรสา ปราชญ์นคร ที่พบว่า ครูยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้และประโยชน์ของโสตทัศนูปกรณ์ เพราะเกรงว่าจะทำให้เสียเวลา ทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร และสาเหตุที่ครูไม่ใช้สื่อการเรียน เกิดจากการขาดแคลนอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน ครูไม่มีเวลาเตรียมการ รวมทั้งโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษ (อรสา ปราชญ์นคร 25 13:82-83) เมื่อผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ แสดงว่า ครูภาษาอังกฤษยังต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการชี้แนะให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนด้วย

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะครูในโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100 ได้ผ่านการเรียนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลจากสถาบันการศึกษามาแล้ว และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 77.78 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การออกข้อสอบตามจุด

ประสงค์ การสร้างแบบทดสอบ การสอนและการวัดผล (จากตารางหน้า 70) จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และจากตารางแสดงความรู้ความเข้าใจของครูด้านการวัดผลและประเมินผล แสดงให้เห็นว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่อง หลักการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 หลักการสร้างข้อสอบที่ดี และหลักการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (จากตารางหน้า 99) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ครูในโรงเรียนขนาดกลางจะผ่านการศึกษาค้นคว้าและได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลมาบ้างแล้ว แต่ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงยังมีปัญหาอยู่มาก ดังที่ ประไพพรรณ โกศัยสุนทร (2528:16-18) ได้สรุปผลการสัมมนาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอย่างแท้จริง เกิดความไม่มั่นใจและยังไม่สามารถใช้การวัดผลให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ปีการศึกษา 2526 พบว่า ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ไม่เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผล ควรมีการอบรมในเรื่องนี้อย่างทั่วถึง และครูไม่สามารถออกข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ยังคงวัดผลโดยเน้นที่เนื้อหาในแบบเรียน (กรมวิชาการ 2526:ภาคผนวก 1-37) และจากผลการวิจัยของ สมศักดิ์ เจริญสุข (2524:86) พบว่า ครูส่วนมากยังคุ้นเคยกับวิธีการวัดและประเมินผลแบบเดิม ได้แก่ การให้เขียนตอบหรือเลือกตอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย การให้ตอบปากเปล่าตามบทเรียน และการใช้การสังเกตของครูฝ่ายเดียว ยังมี การปฏิบัติอยู่มาก,

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงระดับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจึงอยู่ในระดับน้อย ส่วนในขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังมีความต้องการได้รับการนิเทศการสอนในด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูและนักการศึกษาเพื่อใช้ปรับปรุงการเรียน การแนะแนว การประเมินผลหลักสูตร แบบเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนระบบ

บริหารทั่วไปของโรงเรียน และยังได้ช่วยปรับปรุงการเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (อนันต์ ศรีโสภา 2520:1) ถ้าระบบวัดผลนั้นขาดคุณภาพและเทคนิคที่ด้อยทำให้ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการศึกษาหลวม และเชื่อมั่นได้ยาก (ทวัน ชาวหนู 2517:20) ดังนั้นการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับครูอาจารย์ ซึ่งต้องใช้ควบคู่กับการสอน ตลอดเวลา ครูอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องสอบเป็น วัดเป็น ประเมินผลเป็น และสร้างเครื่องมือวัด หรือแบบสอบเป็น เพื่อให้การวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรงและยุติธรรม ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะเห็นได้จากผลการวิจัยของ สุเทียบ ละอองทอง (2527: 61) ซึ่งพบว่า ครูมีความต้องการในระดับ มาก คือ ต้องการให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดอบรมครูภาษาอังกฤษให้มีความรู้ด้านการวัดและ ประเมินผล จัดทำคู่มือและอุปกรณ์ด้านการวัดและประเมินผลให้แก่ครูภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง ให้ ศึกษานิเทศก์ออกนิเทศเรื่องการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยืน ศรีวรจันทร์ (2528:35) ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในเรื่องการสร้างแบบ สอบประเภทต่าง ๆ และความสามารถในการวัดผลทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ ศรีเพชร ชัยสงคราม (2529:79) ในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะของ ครูผู้ตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่าต้องการให้มีการศึกษา ค้นคว้า และเผยแพร่ เกี่ยวกับ เครื่องมือ วิธีการ ตลอดจนตัวอย่างของการวัด และประเมินผล

6. ด้านภาษาศาสตร์

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและ ขนาดใหญ่พิเศษ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาศาสตร์อยู่ใน ระดับน้อย ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า หลังจาก สำเร็จการศึกษาและได้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแล้ว ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาหรือเพิ่มพูนความรู้ ด้านภาษาศาสตร์เลย จะเห็นได้จากตารางแสดงสภาพการปฏิบัติงาน ในหัวข้อการเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งพบว่า ครูในโรงเรียนขนาดกลางไม่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านสัทศาสตร์เลย ส่วนในโรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.40 และขนาดใหญ่ร้อยละ 11.48 เท่านั้น เมื่อเทียบกับจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดแล้ว ยังมีเปอร์เซ็นต์น้อยมาก จึง ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์อยู่ในระดับน้อย และปานกลางเท่านั้น

ซึ่งผลจากการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ครูยังต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอน ด้านภาษาศาสตร์อยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับ พัทม์ น้อยแสงศรี (2522:235-238) ที่กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษต้องมีความรู้จริงในวิชาภาษาศาสตร์ รู้โครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และ ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2520:13-14) กล่าวว่า ครูต้องมีความรู้ด้านภาษาที่ตนจะทำการสอนเป็นอย่างดี มีความรู้ชัดแจ้งเกี่ยวกับเรื่องเสียง สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของภาษาที่จะสอน สามารถให้เด็กเลียนเสียงครูได้อย่างถูกต้อง ความรู้ด้านภาษาศาสตร์จึงมีความจำเป็นต่อครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพื่อครูจะได้สามารถเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอน และสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างลุล่วง เมื่อผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงว่า ครูภาษาอังกฤษยังต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

7. ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านวัฒนธรรมในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การใช้ภาษากับวัฒนธรรม การสอศแทรกวัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษ และการสอนภาษาให้รู้ถึงวัฒนธรรม (จากตารางหน้า 71) ซึ่งเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และครูสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในค่านเนื้อหาของวัฒนธรรมและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากหลักสูตรทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีพุทธศักราช 2521 และ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีพุทธศักราช 2524 ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา จึงได้กำหนดไว้ในจุดประสงค์อย่างชัดเจนว่า เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:21-28) และเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 ง:40) ดังนั้นการเรียนรู้แต่ตัวภาษาอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจในความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วย ดังนั้นวัฒนธรรม

จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอนภาษา เพราะความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจะช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านภาษาให้มีมากขึ้น ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ไม่เข้าใจด้วยคำผิดและยังทำให้เกิดความซาบซึ้งในภาษาอีกด้วย

ส่วนครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางนั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในด้านวัฒนธรรมเลย (จากตารางหน้า 71) แต่เนื่องจากครูส่วนใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาไม่นาน มีประสบการณ์ด้านการสอนอยู่ในช่วง 1-5 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านหลักสูตรและผ่านการอบรมด้านหลักสูตรแล้ว จึงให้ความสำคัญกับการสอนวัฒนธรรมในวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำมาสอดแทรกอยู่ในรูปของกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น การฝึกสนทนา แสดงละคร การใช้สถานการณ์จำลอง การแสดงบทบาทสมมุติ การเรียนภาษาด้วยเพลง รูปภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ ตลอดจนการจัดนิทรรศการและงานรื่นเริงในวันสำคัญและเทศกาลต่าง ๆ ดังจะเห็นได้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป ซึ่งจะมีการจัดกิจกรรมเหล่านี้ตามวาระและโอกาสสำคัญ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีเพชร ชัยสงคราม เกี่ยวกับการนำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ไปใช้ในโรงเรียนมัธยม พบว่า ครูมีความรู้และการปฏิบัติมากในเรื่องการสอนให้นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและพบว่า มีการปฏิบัติมาก โดยเฉพาะการนำเอาเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษามาใช้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ (ศรีเพชร ชัยสงคราม 2529:57-59)

จากระดับความรู้และความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงครูยังมีความต้องการได้รับการนิเทศด้านนี้ จะเห็นได้จากผลการวิจัยของ อรอรอด บุรณารมย์ (2521:125-136) ที่กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษจะต้องมีประสบการณ์ในด้านการใช้ภาษาและขนบธรรมเนียมของชนชาติเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2520:14) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วันหยุดประจำชาติ รวมทั้งวันสำคัญต่าง ๆ ด้วย เพื่อจะได้สามารถนำมาสอนนักเรียน จะทำให้เด็กเรียนภาษาได้อย่างเข้าใจ ถ้าได้ทราบถึงความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม

8. ด้านจิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านจิตวิทยาและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและได้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนแล้ว ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด คือ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ ไม่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านจิตวิทยาเลย (ตารางหน้า 69-71) และครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญในด้านทฤษฎี เนื้อหาวิชา ตลอดจนความรู้ในด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ทางภาษา จนทำให้ละเลยต่อความรู้ด้านจิตวิทยาไป แต่เนื่องจากในโรงเรียนขนาดกลาง ครูส่วนใหญ่ที่สำเร็จการศึกษา มีประสบการณ์ทางการสอนประมาณ 1-5 ปี และเคยเรียนวิชาจิตวิทยาจากสถาบันการศึกษา จึงมีความรู้ความเข้าใจด้านจิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาพอสมควร และเนื่องจากจิตวิทยา เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งจะช่วยให้ครูเข้าใจธรรมชาติและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแสดงออก สามารถนำไปพยากรณ์ ตลอดจนควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียนได้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อจะได้นำความรู้นี้ไปใช้จัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความสามารถความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519:34) ที่กล่าวว่า ครูจะได้รับผลดีในการสอนยิ่งขึ้น ถ้ามีความรู้เรื่องจิตวิทยา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลดีต่อนักเรียนได้ในที่สุด แต่ในปัจจุบันครูส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในด้านนี้คือ ขาดความรู้ด้านจิตวิทยา ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการในการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านจิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึงครูส่วนใหญ่ยังมีความต้องการได้รับการนิเทศหรือเพิ่มพูนความรู้ด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ เจริญสุข (2524:83) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของครู ภาษาอังกฤษไว้ว่า ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาทั่วไป และจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา สามารถที่จะจูงใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษขึ้นในตัวผู้เรียน สอนโดยคำนึงถึงความพร้อม

จงใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษขึ้นในตัวผู้เรียน สอนโดยคำนึงถึงความพร้อมและความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ศรเพชร ชัยสงคราม ที่กล่าวไว้ว่า ครูภาษาอังกฤษควรศึกษาค้นคว้าให้เข้าใจองค์แท้ในลักษณะวิชาและเนื้อหาความรู้ที่ตนสอน และมีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อจะสามารถดำเนินการสอน จักกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจได้ดีเสมอ รวมทั้งจะสามารถให้คำปรึกษาแนะนำ ให้กำลังใจและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการแสดงออกทางภาษาได้มากขึ้น (ศรเพชร ชัยสงคราม 2529:88) และ อภรณ์ อังกูร์รัตน์ (2518:174) กล่าวว่า ครูควรได้รับการอบรมในด้านวิธีสอน และมีความรู้ด้านจิตวิทยา การสอนเพื่อจงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนุกและอยากเรียน

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ด้านภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอาจจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน บุคลากรภายในโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์ ควรจะได้จัดโครงการนิเทศการสอน โดยพิจารณาจากระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการของครูภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเรื่องและความต้องการของครูในโรงเรียนแต่ละขนาดต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในค้ำต่าง ๆ ต่อหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรจัดส่งเอกสารหลักสูตรให้แก่ คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือครู ที่แจกไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ให้ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของครู เพื่อครูจะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ควรจัดให้มีการอบรมและเพิ่มพูนความรู้แก่ครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งจัดให้มีการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ
3. ควรให้การบริการและช่วยเหลือทางวิชาการแก่ครูมากขึ้น โดยจัดเป็นหน่วยบริการ ทางการศึกษา เช่น หน่วยบริการด้านหนังสือ ตำราสำหรับค้นคว้า แบบเรียน รวมทั้งหนังสือ เสริม ทักษะ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารภาษาอังกฤษ หน่วยบริการทางโสตทัศนูปกรณ์ ข้อเสนอมาตรฐาน เพื่อให้ครูใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และขอยืมวัสดุอุปกรณ์เหล่านี้ เพื่อนำไปใช้ในการจัด การเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น
4. ควรสนับสนุน จัดหา และจัดสรรทุนให้ครูภาษาอังกฤษได้มีโอกาสไปศึกษาหรือดูงาน ในต่างประเทศมากขึ้น
5. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นแก่โรงเรียนต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น เครื่องเล่นเทป หจนวนุกรม ฯลฯ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษหรืออบรมเพิ่มเติมเพื่อ ปรับปรุงตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิธีสอนให้มากที่สุด
2. ส่งเสริมให้หมวดวิชาจัดทำมุมหนังสือหรือมุมวิชาการสำหรับครูและนักเรียน โดยจัด หาหนังสือและเอกสารสำหรับครู เช่น หลักสูตร คู่มือครู ตำราวิชาการที่เกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิค การสอนใหม่ ๆ และหนังสือเรียน หจนวนุกรม หนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาอังกฤษ หนังสือเสริม ทักษะที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ สำหรับนักเรียน เพื่อให้ครูและนักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง
3. จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ โสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้สอนภาษาให้ เหมาะสมเพียงพอ และสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์วิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียน เช่น จัดการแข่งขันตอบปัญหา จัดนิทรรศการ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะและได้รับประสบการณ์ ในการเรียนภาษาอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร รวมทั้งคู่มือครู แบบเรียนในรายวิชา ที่สอน เพื่อจะได้สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. ควรฝึกฝนตนเองให้กระตือรือร้นและไม่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เช่น เข้ารับการ อบรมหรือเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะจะช่วยให้ทราบความเคลื่อนไหวทางด้านการศึกษา

และสามารถนำความรู้มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

3. ควรมีความตั้งใจและทุ่มเทเวลาให้กับการสอนอย่างจริงจัง โดยการเตรียมการสอน เพิ่มเติมเนื้อหาที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นหลัก ใช้สื่อการสอนเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษกว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

1. ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านต่าง ๆ ในเขตการศึกษาอื่น
3. ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กับเขตการศึกษาอื่น
4. ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูในเขตการศึกษากับการนิเทศวิชาภาษาอังกฤษที่ครูได้รับจริง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย